

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی نورویپاتی محیطی ناشی از شیمی درمانی در بیماران مبتلا به سرطان مراجعه کننده به بیمارستان امام خمینی (ره) ساری

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 32، شماره 218 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رامین شکرریز - Associate Professor, Gastrointestinal Cancer Research Center, Non-Communicable Diseases Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

جواد مومن آبادی - Resident in Internal Medicine, Gastrointestinal Cancer Research Center, Non-Communicable Diseases Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

رضا علیزاده نوایی - Associate Professor, Gastrointestinal Cancer Research Center, Non-Communicable Diseases Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

ورسا عمرانی نوا - MSc in Immunology, Gastrointestinal Cancer Research Center, Non-Communicable Diseases Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: نورویپاتی محیطی ناشی از شیمی درمانی (CIPN) یک شرایط ناتوان کننده می باشد، که ممکن است نیاز به کاهش یا قطع دوز شیمی درمانی داشته باشد. شناسایی روش های موثر در درمان CIPN، نیازمند تعیین میزان فراوانی CIPN است. با توجه به نبود مطالعه جامعی در کشور، مطالعه حاضر با هدف بررسی فراوانی نورویپاتی محیطی ناشی از شیمی درمانی در بیماران مبتلا به سرطان مراجعه کننده به بیمارستان امام خمینی (ره) ساری انجام گرفت. مواد و روش ها: این مطالعه طولی روی بیماران مبتلا به سرطان دریافت کننده مشتقات Thalidomide، آلكالوئیدهای وینکا، تاکسان، مهارکننده های پروتئازوم، پلاتینوم ها و ناپایدارکننده های میکروتوبول مراجعه کننده به مرکز جامع سرطان بیمارستان امام خمینی ساری (سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰) انجام شد. سنجش نوروکسیسیتی توسط پرسشنامه EORTC QLQ-CIPN_{۲۰} قبل از شروع سیکل شیمی درمانی و ۳ ماه بعد مورد بررسی قرار گرفت. از آزمون های آماری من ویتنی و T-test و chi-square در نرم افزار SPSS جهت آنالیز آماری استفاده شد. یافته ها: در این بازه زمانی ۱۰۳ بیمار وارد مطالعه شدند. ۵۴ بیمار (۵۲/۴ درصد) کم تر از ۵۵ سال و ۴۹ بیمار (۴۷/۶ درصد) در محدوده سنی بالای ۵۵ سال قرار داشتند. ۴۹ نفر (۴۷/۶ درصد) در پیگیری ۳ ماهه دارای نورویپاتی ناشی از شیمی درمانی بودند. درصد فراوانی علائم در زنان بیش تر مشاهده شد، اما فاقد معنی داری بود (P=۰/۱۱۰). هم چنین میانگین شاخص توده بدنی در بیمارانی که تجربه نورویپاتی داشتند، بیش تر از بیماران بدون نورویپاتی بود. استنتاج: در مطالعه حاضر نزدیک به نیمی از بیماران دچار عارضه CIPN شدند که نیاز به آموزش و مداخلات پیشگیرانه را مطرح می کند.

کلمات کلیدی:

cancer, chemotherapy, neuropathy, سرطان, شیمی درمانی, نورویپاتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1784553>

